

solfanger eller andre mindre energibesparende foranstaltninger.

- 3) Kautionslån, hvor man er så uheldig at komme til at »hænge« på kautionen.
- 4) Studielån for en række grupper, der ikke kan få lån gennem SU. Det gælder f.eks. jordbrugsteknikere, kiropraktorstuderende og studerende med et forlænget studieforløb, hvor muligheden for ordinære studielån er opbrugt.
- 5) Lån optaget til indskud i almennyttigt boligbyggeri, selv i de tilfælde, hvor der er givet kommunkaution. Hvis låneren oven i købet er enlig pensionist eller bilstandsmodtager og således end ikke har glæde af fradragsretten for renteudgiften, virker reglerne endnu mere urimeligt.
- 6) Lån til anskaffelse af f.eks. invalidebil eller en repræsentants anskaffelse af en rejsevogn.
- 7) Lån til etablering af en ny virksomhed i selskabsform.
- 8) Lån til medarbejderes deltagelse i rekonstruktion af en nødstedt virksomhed i selskabsform.
- 9) Renter af gæld, som ejeren af en falleret virksomhed sidder tilbage med.

I disse tilfælde er der behov for en lempelse af reglerne.

Men der kan på tilsvarende måde anføres oplagte urimeligheder, hvor loven ikke er omfattende nok. Således vil en virksomhedsejer i en personligt drevet virksomhed kunne optage nye eller have gamle forbrugslån af samme størrelse som egenkapitalen i virksomheden uden at skulle betale renteafgift. Såfremt den pågældende f.eks. for 5 år siden anskaffede en erhvervsjendom belånt helt op til skorstenen, vil denne i løbet af de 5 år typisk være steget i værdi. Denne værdistigning kan den pågældende belåne til forbrug (alt andet lige) uden at skulle betale renteafgift. Denne situation vil også gælde for mange landbrugere.

Endelig er det oplagt urimeligt, at en villaejer, som har handlet hus og derigennem modtaget pantebrev,

som vedkommende nu får renteindtægter af, kan modregne denne renteindtægt i renter af forbrugslån, mens der ikke skal betales renteafgift af de pantebrev, der måtte være i det nye hus. På samme måde er banklån sikret ved pantebrev i et hus, låneren tidligere har boet i, fritaget for afgift, mens renteindtægten fra de pantebrev, der ligger som sikkerhed, kan modregnes i eventuelle forbrugsrenter, før afgiften beregnes.

Endelig er der det rent ligningsmæssige problem at kunne skelne mellem lån omfattet af afgiften og lån, der ikke er omfattet. Tusinder af skatteydere vil ikke have mulighed for at udfylde deres selvangivelser uden et meget stort opklaringsarbejde i deres pengeinstitut. Og vil det ikke medvirke, er folk ladt helt i stikken, ligesom den lignende myndighed senere vil stå over for en helt umulig ligningsopgave.

Og sådan kunne man faktisk blive ved en stund endnu. SF skal derfor indtrængende opfordre skatteministeren til at sætte sit departement i gang med at finde rimelige løsninger på disse mange konkrete problemer i loven, som SF – under forudsætning af, at disse mange urimeligheder fjernes – kan støtte. Loven er noget makværk. Med dette forslag tror SF således langt fra, at alle problemer er løst.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Ad § 1

Den nuværende bagatelgrænse er på 50 kr. Renteafgift under dette beløb opkræves ikke efter den nuværende lovs § 3, stk. 7. Bagatelgrænsen foreslås ændret, således at beløb under 500 kr. ikke opkræves,

ad § 2

Loven har virkning for indeværende afgiftsår.

Som bilag er dels aftrykt den gældende § 3, dels en henvendelse til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg fra ligningskommissionerne i Roskilde Amt.